

R.M. Mc Cheyne

CHRISTUS DE GROOTMAKER VAN DE WET

Hoort, gij doven, en schouwt aan, gij blinden, om te zien. Wie is er blind als Mijn Knecht, en doof gelijk Mijn Bode, Dien Ik zend? Wie is blind, gelijk de Volmaakte, en blind, gelijk de Knecht des Heeren? Gij ziet wel vele dingen, maar gij bewaart ze niet; ofschoon hij de oren opendoet, zo hoort hij toch niet. De Heere had lust (aan Hem), om Zijner gerechtigheid wil. Hij maakte (Hem) groot (door) de wet, en Hij maakte (Hem) heerlijk. (Jes. 42 : 18-21)

I. *De naam aan de zondaren gegeven:*

„Hoort, gij doven! en schouwt aan, gij blinden, om te zien.” Deze woorden worden hier in de eerste plaats toegepast op de afgodendienaars, maar evenzeer zijn zij van toepassing op alle onbekeerde mensen. Voor zoverre u nog onbekeerd bent, bent u allen van nature doof. U hoort de stem niet van de Voorzienigheid Gods. Weldaden en tegenspoeden kloppen aan uw deur, maar u luistert daarnaar niet. U hoort de stem van Christus niet. Zij is gelijk aan een geluid van vele wateren, en nog bent u doof; u hoort noch Zijn waarschuwingen, noch Zijn nodigingen. U hoort niet de stem van de herders. Zij zijn wachters om de bazuin te blazen en het volk te waarschuwen, zij hebben een tong van de geleerden. Maar u bent „als een dove adder, die haar oren toestopt, opdat zij niet hoort naar de stem van de belezers, desgenen die ervaren is met bezweringen om te gaan.” (Psalm 58 : 5, 6). U bent blind. Dit woord wordt gedurig in de Bijbel gebezigd om de onwetendheid van onbekeerde zielen aan te duiden.

Onbekeerde leraars worden genoemd: „blinde leidsmensen van de blinden.” (Matth. 15: 14). Jezus zei eens tot een Farizeeër: „Gij blinde Farizeeër.” (Matth. 23 : 26). En wederom: „Gij dwazen en blinden.” (Matth. 23 : 19). „Gij weet niet dat u bent ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt.” (Openb. 3 : 19). Ziehier de ware staat van iedere onbekeerde ziel. U ziet niet uw eigen ziel, noch haar verdorvenheid, haar schuld, haar verloren toestand. U ziet de Zon niet, die heerlijke Zon der gerechtigheid, noch haar schoonheid, haar heerlijkheid, haar uitnemendheid: „Er was geen gestalte, dat wij Hem zouden begeerd hebben.” (Jesaja 53 : 2). U ziet uw weg niet. U weet niet waar u naar toe strompelt. Uw pad leidt naar de hel, maar u ziet het niet, en u gelooft het niet. Hoort, gij doven. En schouwt aan, gij blinden! De doven en blinden onder u zijn doorgaans de minst oplettende toehoorders. U zegt: De leraar heeft niets voor mij. En alzo zit u over andere dingen te denken, ten einde uw geest bezig te houden. Maar weet

het, God spreekt hier tot u: „Hoort, u doven. En schouwt aan, gij blinden,” Juist de zorgelozen, onwetenden, blinden, vleselijk gezinden onder u moesten aandachtig toeluisteren, want God roept u. Wanneer dan toch zult u luisteren, als u het niet eens doet, wanneer God u roept?

Maar u zegt: „Dat strijdt met elkander. Als ik doof ben, hoe kan ik dan horen? Als ik blind ben, hoe kan ik dan zien?”

Antwoord. Laat die zwaarigheid maar voor God over. Luistert slechts en aanschouwt. Hier is inderdaad volstrekt geen zwaarigheid. God gebod Ezechiël dat hij profeteren zou over de dorre doodsbeenderen: „Gij dorre beenderen, hoort des Heeren woord,” (Ez. 37 : 4) en aan Jona dat hij Zijn woord zou spreken tot mensen, die zo hard waren als de stenen van de Jordaan. Terwijl wij spreken, en door de woorden, welke wij spreken, geeft God leven, en gehoor, en gezicht. Wendt slechts uw dove oren naar God heen, en vestigt uw blinde ogen op Jezus. Wie zal het ons zeggen of niet nu deze of gene blinde en dove voor de eerste maal opziet en luistert naar Jezus!

II. *Het voorwerp waarop hun gewezen wordt.*

„Wie is blind, gelijk Mijn Knecht, en doof, gelijk Mijn Bode, welke Ik zend? Wie is blind, gelijk de Volmaakte, en blind, gelijk de Knecht des Heeren? Gij ziet wel vele dingen, maar gij bewaart ze niet; ofschoon Hij de oren opendoet, zo hoort Hij toch niet.” In deze woorden wijst iedere uitdrukking duidelijk heen naar Christus.

1. Mijn Knecht. Deze naam komt gedurig voor ten opzichte van Christus: „Ziet mijn Knecht.” (Jesaja 41 : 1). „Ziet, Mijn Knecht zal verstandelijk handelen. Hij zal verhoogd en verheven, ja zeer hoog worden.” (Jesaja 52 : 13). „Door Zijn kennis zal Mijn Knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken.” (Jesaja 53 : 11). „Ik ben in het midden van u, als een die dient.” (Luk. 22 : 27). Hij nam een linnen doek en omgordde Zichzelf. „Hij heeft de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen.” (Fil. 2 : 7). Hij draagt deze naam, omdat Hij niet gekomen is om Zijn eigen wil te doen, maar de wil Desgenen die Hem gezonden had.

2. Mijn Bode. Deze benaming wordt evenzeer toegepast op Christus: „Is er dan bij Hem een Gezant, een Uitlegger, één uit duizend?” (Job 33 : 23). En wederom: „Snellijk zal tot Zijn tempel komen dien Heere, die gijlieden zoekt, namelijk de Engel des verbonds, aan dewelke gij lust hebt.” (Mal. 3 : 1). Hij wordt alzo genoemd omdat God Hem gezonden heeft. Hij kwam van God, met de boodschap des eeuwigen levens aan zondaren.

3. De Volmaakte. „Hij is de Rotssteen; Zijn weg is volmaakt.” „Gods weg is volmaakt.” (Psalm 18 : 31). Van niemand anders dan van Christus zijn deze woorden volkomen waarheid. In Hem was geen zonde, en er is geen bedrog in Zijn mond gevonden. Hij kende de zonde niet. Hij was het heilige Kind Jezus, de Volmaakte, volmaakt in het oog van de Wet, volmaakt in de ogen van zijn Vaders, volmaakt in de ogen Zijner Gemeente: „Zulk een Hogepriester betaamde ons, heilig, onnozelen, onbesmet, afgescheiden van de zondaren.” (Hebr. 7 : 26).

4. Blind en doof. „Wie is blind, gelijk Mijn Knecht, en doof, gelijk Mijn Bode?” „Gij ziet wel vele dingen, maar u bewaart ze niet; ofschoon hij de oren opendoet, zo hoort hij toch niet.” Hiermede wordt ons de weg beschreven, langs welke Hij, om Zijn werk op aarde te volbrengen, zou moeten gaan. Zo heet het ook in het tweede vers van ons teksthoofdstuk: „Hij zal niet schreeuwen, noch Zijn stem verheffen, noch Zijn stem op

de straat horen laten.” Zo ook spreekt Hij: „Ik ben als een dove, Ik hoor niet, en als een stomme, die zijn mond niet opendoet. Ja, Ik ben als een man, die niet hoort, en in wiens mond geen tegenreden zijn.” (Psalm 38 : 14, 15). En de profeet getuigt van Hem: „Hij werd verdrukt, doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht zijner scheerders: alzo deed Hij Zijn mond niet open.” (Jesaja 53 : 7). Hij was blind voor de verdorvenheid van de zondaren. Hij zag, en zag toch niet. Gewis, indien Hij gezien had naar de zwarte harten dergenen voor wie Hij stierf. Hij had niet voor hen kunnen sterven; zeker, had Hij ook maar naar één zonde gezien, Hij had niet anders kunnen doen, dan ons van voor Zijn aangezicht te verwerpen, of terug te keren tot Zijn Vader. „Maar wie is blind gelijk Mijn Knecht?” Hij was blind voor Zijn eigen lijden. Hij spoedde voort naar Jeruzalem als had Hij het kruis niet met ogen gezien. Hij zag, maar sloeg daarop geen acht. Hij lag neer in de hof van Gethsémané, alsof Hij de lantarens en de fakkels niet zag van degenen, die daar aankwamen om Hem te pakken. „Wie is blind als Mijn Knecht?” Hij was doof. Hij scheen hun mompelen tegen Hem, en hun beschuldigingen niet te horen, want Hij antwoordde niet één woord. „Pilatus zei tot Hem: Hoort u niet, hoeveel zaken zij tegen U getuigen? Maar Hij antwoordde hem niet op een enig woord, alzo dat de stadhouder zich zeer verwonderde.” (Matth. 27 : 13, 14). Naar die Jezus nu, die alles zo uiterst geduldig voor ons heeft verdragen, moet gij, hiertoe wordt u dringend uitgenodigd, zien en horen. Aanschouwt Hem, tracht Hem te leren kennen. Wij hebben nog slechts weinig van Christus geleerd, mijn broeders, en gij, die nog zonder Christus bent, u kent Hem nog volstrekt niet.

III. *Het werk van Christus.*

„Hij zal de wet groot maken, en haar heerlijk maken. (vs. 21, Eng. vert.) Dit is in sommige opzichten de wonderlijkste beschrijving van het werk van Christus, welke in de gehele bijbel te vinden is. Meermalen wordt van Hem gezegd dat Hij de Wet heeft vervuld: „Dus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen.” (Matth. 3 : 15). En wederom: „Meent niet, dat Ik gekomen ben om de Wet en de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om die te ontbinden, maar om ze te vervullen.” (Matth. 5 : 17). Hier echter wordt gezegd: „Christus zal de Wet groot maken, en zal haar heerlijk maken.” Hij kwam om nieuwe luister en heerlijkheid aan de heilige Wet van God te geven, opdat de gehele wereld het zou zien en verstaan dat de Wet is heilig, en rechtvaardig, en goed. Toen God Zijn Wet in het hart Adams schreef bij diens schepping, maakte Hij de Wet daardoor groot. Hij toonde aan dat zij een grote, en heilige, en gelukkigmakende Wet was, toen Hij haar inschreef in het hart van een zo heilig en gelukkig wezen als de mens toen was. Toen God Zijn Wet van de berg Sinai gaf, maakte Hij haar groot en heerlijk. Toen Hij haar onder zulke verschrikkelijke tekenen met Zijn eigen stem uitsprak, en haar tot tweemaal toe met Zijn eigen hand neerschreef, maakte Hij de Wet werkelijk groot, genoeg althans dat de hedendaagse sabbatskinderen wel mochten vrezen en sidderen daar zij haar te niet maken. Maar bovenal heeft Christus door Zijn dood, en dat in het aangezicht van de ganse wereld, aan de Wet Gods luister, en grootheid, en heerlijkheid, en majesteit gegeven.

1. *Door Zijn lijden.*

Hij heeft de heiligheid en de rechtvaardigheid der Wet groot gemaakt door haar vloek

te dragen. Toen Adam zondigde, loochende hij dat de Wet heilig en rechtvaardig was. De duivel zei tot hem: „Gij zult de dood niet sterven.” (Gen. 3 . 4). Hij geloofde de duivel. Hij dacht dat God hem niet zou doen sterven, hij dacht dat Hij het met Zijn onkreukbare en heilige Wet zo nauw niet zou nemen. Hij zal niet doen wat Hij gezegd heeft. Zou Hij de schepselen, welke Hij heeft gemaakt, vernietigen alleen omdat zij een appel hebben weggenomen? Wanneer iemand zondigt, loochent hij de heiligheid van de Wet Gods. Wanneer iemand vloekt, of de sabbat ontheiligt, of zijn ouders niet eert, of een vals getuigenis spreekt, of steelt, dan zegt hij in zijn hart: God zal het niet zien, God zal er geen notitie van nemen, God zal mij hierom niet in de hel werpen. Hij slaat geen geloof aan de bedreigingen van God. Hij gelooft niet dat de Wet heilig is en rechtvaardig. Indien gij, die in de zonde leeft, werkelijk geloofde dat iedere zonde, welke u bedriift, slechts nieuwe slagen over u brengen moet voor de eeuwigheid, slechts nieuwe vuurvlammen over uw ziel moet invoeren, u slechts te meer voor de hel moet doen rijpen, u zou niet kunnen zondigen gelijk u doet. En alzo onteert u de Wet, u maakt haar klein en verachtelijk, u overreedt uzelf dat de Wet Gods nimmer in al haar kracht zal worden toegepast. Alzo dan is iedere zonde bepaaldelijk tegen God gericht: „Tegen U, U alleen.” (Psalm 51 : 6). Nu heeft God Zijn Zoon in de wereld gezonden om de Wet groot te maken, door onder haar vloek te sterven. Hij nam op Zich de vloek die de zondaren toekwam, en droeg die in Zijn lichaam op het hout, en bewees daardoor dat men met de Wet Gods geenszins de spot kan drijven.

Wanneer God de duivel en zijn engelen in de hel werpt bevestigt Hij op verschrikkelijke wijze de waarheid Zijner bedreigingen, de ontzettende onkreukbaarheid Zijner Wet. Indien God alle mensen in de hel had geworpen, zou hierdoor dezelfde zaak zijn bewezen geworden. Maar veelmeer nog toen Christus Zijn hoofd boog onder de slagen van de vloek van de Wet. Hij bezat een oneindige waardigheid en heerlijkheid: „God, bovenal te prijzen in van de eeuwigheid.” (Rom. 9 : 5). Hij achtte het geen roof Gode even gelijk te zijn. Hij was ver verheven boven alle lof en prijs. Hij was de Godmens, het enige wezen dat immer deze aarde betrad, hetwelk God en mens was. Hij was een mens, die geen persoonlijke zonde had. Hij was volmaakt, kende de zonde niet, deed de zonde niet, was heilig, onnozel, onbesmet, afgescheiden van de zondaren. Hij was een oneindige dierbaarheid voor God. Zijn eigen Zoon, Zijn ééngelboren Zoon. Hij was in de beginne bij God, en God zelf. Hij was het, in wiens hart de liefde van de ongeschapen God van alle eeuwigheid met volle stromen had gevloeid. Hij kwam en boog Zijn hoofd onder de slagen van de Wet. De engelen hadden Hem gezien. Engelen waren begerig in dit ontzettend schouwspel in te zien. De ogen van miljoenen werelden waren naar Calvarië gericht. Toen Jezus stierf, verlost Hij ons van de vloek van de Wet, een vloek geworden zijnde voor ons. En nu werd het voor al het schepsel duidelijk zichtbaar dat God niet met Zich laat spotten. Hij bekleedde de wet met glans en luister. De engelen en de aartsengelen zagen het, en beefden als zij het zagen. Hij die Zijn Zoon niet gespaard heeft, zal ook geen anderen sparen.

Leert hieruit de zekerheid van de helse straf voor allen die zonder Christus zijn. Wie van u, die zonder Christus bent, zou kunnen hopen de vloek van de Wet te zullen ontvluchten, nu God Zijn eigen Zoon niet heeft gespaard? Indien u van plan bent Christus te verwerpen, dan moet u ook de helse straf dragen. U zegt dat u iemand bent van groot verstand, van grote macht, van grote rijkdommen. Maar weet, dat u niet in

één opzicht gelijk bent aan de Zoon van God, en zelfs Hij is niet gespaard. U zegt dat uw zonden niet vele, niet groot, niet zo afschuwelijk zijn als die van anderen; o, maar Christus kende de zonde niet. Hij had geen persoonlijke zonde, Hij had geen andere dan toegerekende zonden. Hoe stellig zeker zult u dan moeten lijden. U zegt dat God vriendelijk jegens u is geweest, dat Hij u veel weldaden heeft bewezen. Maar bedenkt, Christus was de Zoon Zijner liefde, en toch, daar de Wet het eiste, heeft God Zijn eigen Zoon niet gespaard. Al was u ook de zegelring aan Zijn rechterhand, nochtans zou Hij u afrukken, al was u een rechteroog, nochtans zou Hij ge uittrekken.

Leert hieruit de zonde te vluchten. Iedere zonde zal haar eeuwige straf hebben. Voor de zonde, welke u pleegt, heeft Christus eenmaal geleden, of u zult daarvoor in de hel moeten lijden. Waarom toch wilt u de beker van de kwelling boordevol maken? Wilt u dan volstrekt niet tot Jezus komen, spaart uzelf dan ten minste voor nog groter verdoemenis.

2. Door Zijn gehoorzaamheid.

Hij zette luister bij aan de goedheid van de Wet door haar te gehoorzamen. Toen Adam de dienst van de duivel verkoos boven de dienst van God, getuigde hij daarmee dat de Wet Gods niet goed was. Hij zag dat de vrucht goed was tot spijs, en dat het een boom was, begeerlijk om verstandig te maken, en hij at. Zo ook is het nog met iedere zondaar. Kiest u de zonde boven de heiligheid, kiest u het vloeken, of de sabbatschennis, of de wandel met de goddelozen boven het dienen van God met een ootmoedige, stille geest, dan zegt gij: „De wet Gods is hard en maakt mij tot een slaaf. Het is niet goed onder die Wet te zijn. Het zou mij niet gelukkig maken zo ik die Wet onderhield. Ik ben gelukkiger in het overtreden dan ik zou zijn in het onderhouden van die Wet. Het is niet goed God lief te hebben met geheel mijn hart, en mijn naaste als mijzelf.” Welnu, toen Christus kwam en van de kribbe tot het graf de Wet gehoorzaamde, toen de Zoon van God kwam en het Zijn blijdschap was de wil van God te doen, en de wet van zijn Gods immer in Zijn hart geschreven had, om God lief te hebben met Zijn gehele hart, en Zijn naasten als zichzelf, toen zette Hij de Wet luister bij. Daarmede toonde Hij voor aller oog dat de onderhouding van de heilige Wet Gods het geluk en het hoogste goed van het schepsel is.

Geen wezen was zo vrij, zo onbepaald vrij, in het ganse heelal als Christus was, doende alles wat Hij deed overeenkomstig het welbehagen van Zijn eigen wil. Daarenboven was Hij de Wijste, de alleenwijze. Hij kende de natuur van de dingen, kende hun begin en hun einde. Hij had ook de blijdschap des hemels gemaakt. Hij had van alle eeuwigheid gedronken uit de beek van de wellusten Gods. Hij had genoten alles wat de Vader geniet: verzadiging van vreugde voor Gods aangezicht, en liefelijkheden aan Zijn rechterhand eeuwig. En toch, toen Hij onze natuur had aangenomen, had Hij een vermaak in de Wet Gods naar de inwendige mens, ja, Hij droeg de Wet Gods in Zijn hart. Hij had God lief met Zijn gehele hart, met Zijn ganse ziel, met geheel Zijn verstand en met al Zijn krachten. Hij had Zijn naasten lief als zichzelf, ja, meer dan zichzelf; want Hij gaf Zijn eigen leven over voor ons. Hij was onderdanig aan Zijn ouders en leermeesters. Hij had de heilige sabbat lief. Hij maakte de Wet groot en maakte haar heerlijk. Hij zette voor aller oog nieuwe luister bij. Hij toonde met nieuwe klaarheid en een tot dusverre ongekende duidelijkheid en glans, dat het grootste geluk van het schepsel bestaat in het onderhouden van de gehele Wet.

Zie hieruit de ware wijsheid van hen, die nieuwe schepselen zijn, en de heilige Wet Gods liefhebben. Voor zover u in waarheid tot Christus bent gekomen, bent u ook naar Zijn beeld vernieuwd, zodat u de heilige Wet Gods liefhebt. „Ik heb een vermaak in de Wet Gods, naar de inwendige mens” (Rom. 7 : 22), „de bevelen des Heeren zijn recht, verblijdende het hart.” (Psalm 19 : 9). De wereld zegt: Wat bent u toch een arme slaaf; u mag niet eens een kleine uitspanning hebben op de sabbat, u mag niet eens des zondags eens gaan wandelen, of een theekransje hebben; u mag niet naar een bal of naar de schouwburg gaan; u mag niets hebben wat de zinnen streelt, u bent niets meer dan een slaaf. Ik antwoord: Christus had niet een van al deze vermaken. Hij had die niet nodig. En wij ook niet. Hij wist wat werkelijk wijs, en goed, en gelukkig maakt, en Hij koos de heilige Wet Gods. Geen wezen was zo vrij als Hij, en toch kende Hij de zonde niet. Maak mij vrij gelijk Christus vrij was, dit is alles wat ik vraag. „Die Uw Wet beminnen, hebben grote vrede, en zij hebben geen aanstoot.” (Psalm 119 : 165).

IV. *Het gevolg:* „De Heere heeft lust.”

1. Aan Christus. God heeft lust aan Christus om verscheiden redenen.

1ste. Omdat Hij van zijn gelijke is: „Het afschijnsel Zijner heerlijkheid, en het uitgedrukte beeld Zijner zelfstandigheid.” (Hebr. 1 : 3).

2e. Omdat Hij Zijn liefde waardig is.

3e. Om Zijn vrijwillige dood. „Daarom heeft Mij de Vader lief.” (Joh. 10 : 17). De Vader heeft Hem lief met een liefde waaraan niets ontbreekt. Hij stort al de stromen Zijner liefde over Hem uit. Hij heeft Hem lief met een onbewolkte, onverdeelde, eeuwige liefde.

2. Aan allen die in Christus zijn. Wie van u ook gewillig is zijn eigen gerechtigheid te laten varen, en Christus als zijn Borg en Middelaar aan te nemen, God vergeeft hem niet slechts de zonde, maar Hij heeft een lust aan hem om de gerechtigheid van Christus Met dezelfde liefde, waarmede Hij Christus liefheeft, zal Hij ook u liefhebben. En inderdaad, zo wij enigermate met onze gedachten indringen in de wetgrootmakende gerechtigheid van Christus, dan kan ons dit geenszins verwonderen. Zij is een oceaan van Goddelijke gerechtigheid, en zij, die in die oceaan gedompeld worden, zijn als 't ware opgelost in Goddelijke gerechtigheid. Zij is een dampkring van licht, gereed om de ziel gans en al te omwikkelen, zodat de zondaar geheel door het licht wordt bedekt, en also Goddelijk rein, en in alle dingen welbehaaglijk wordt in de ogen van God.

Nodiging.

Hij, die deze gerechtigheid heeft uitgewerkt, nodigt u allen uit haar aan te nemen. Onbezorgden, hoort Zijn woord: „Hoort, gij doven, en aanschouwt, gij blinden,” „Tot u, o mannen! roep Ik, en mijn stem is tot van de mensen kinderen.” (Spr. 8 : 14). Gij, die vermoeid bent, wordt met nog meer tederheid door Hem geroepen: „Komt tot Mij, u allen die vermoeid en belast bent.” (Matth. 11 : 28). „O, alle gij dorstigen, komt tot de wateren.” (Jesaja 55 : 1). Indien u heden tot Christus u wendt, behoeft u geenszins te vrezen dat Gods oneindige majesteit tegen u zijn zal, want de Heere heeft om Zijner gerechtigheid wil lust aan u, want Christus heeft de Wet groot en heerlijk gemaakt. Amen.